

РЕШЕНИЕ

№ 5251

гр. София, 08.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5908** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38, ал.7 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба вх.№18290/27.05.21 г. по регистъра на АССГ, подадена от Министъра на вътрешните работи, чрез процесуалния му представител- юрк. В.Т., срещу Решение №ППН-01-482/2020 от 10.05.2021 г., в частта му по т.1, с която жалба № ППН-01-482/02.07.2020 г., подадена от Н. А. Н. срещу министъра на вътрешните работи е обявена за основателна за нарушение на чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, като на основание чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД е разпоредено на министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни:а) Да спазва сроковете по чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД при разглеждане на заявления за упражняване на права по Глава осма, Раздел II от ЗЗЛД, както и в двумесечния срок да информира заявителя при необходимост от удължаване на срока с още един месец; б) В шестмесечен срок да извърши обучение на служителите, които обработват заявления за упражняване на права от субекти на данни, за задълженията по предходната буква. В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна в частта му по т.1.

С определение от 24.08.2021 г. на АССГ, II-ро отделение, 23-ти състав, на основание чл. 213 ГПК, вр. чл. 144 АПК е присъединил адм. дело №6378/21 към адм. дело №5908/21 г. в едно производство за издаване на общо решение по тях поради връзката на двете жалби и насочеността им срещу един и същ административен акт.

Към подадената жалба е присъединена за общо разглеждане жалба от Н. А. Н. срещу Решение №ППН-01-482/2020 от 10.05.2021 г. на КЗЛД, в частта му по т.1 и т.2. Моли

се отмяна на решението на КЗЛД като незаконосъобразно и връщане на преписката на административния орган.

В представените по делото писмени бележки от Министъра на вътрешните работи се изразява становище, че жалбата на Н. Н. срещу обжалваното решение на КЗЛД е недопустима по т.1 и неоснователна и недоказана по т.2 от същото.

Ответника – Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ редовно уведомена, не се представлява. В депозирано писмено становище моли оспореното решение да бъде потвърдено изцяло, като правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган, в предвидената законова форма, без допуснати нарушения на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. №ППН-01-482/02.07.2020 г., подадена от Н. А. Н.. В жалбата си Н. Н. посочва, че на 30.04.2020 г. в [населено място] е подал две заявления за „изтриване“ на лични данни. Заявленията били адресирани до Директора на ОДМВР П. с вх. №439000-9257/30.04.2020 г. и до Министъра на вътрешните работи с вх. №439000-9256/30.04.2020 г. И двете заявления са били подадени в Трето РУ към ОДМВР - В.. В жалбата е посочено, че са изминали два месеца от подаването на заявленията и не е получено съобщение/уведомление по тях.

Към жалбата били приложени преписи на подадените заявления.

Във връзка с постъпилата в Комисията жалба, подадена от Н. Н., с изложени в нея твърдения за нарушаване на правата му по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД от КЗЛД е изпратено искане за становище с изх. №ППН-01-482(2020)#1/22.07.2020 г. до Министъра на вътрешните работи. С искането Министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на ЗМВР и съгласно разпоредбата на чл.26 АПК е уведомен, че по повод жалбата е образувано административно производство.

В КЗЛД е получено Становище вх. №ППН-01-482#2/12.08.2020 г.от Министъра на вътрешните работи, с което са приложени поредица от заявления на Н. А. Н., постъпили електронно и на хартиен носител. Посочено е, че в ГДНП е започната проверка по отношение на основателността на исканията на заявителя и е взето решение да се разгледат всички искания на Н. А. Н., предвид това, че жалбоподателят е подал множество заявления за заличаване на лични данни в информационните фондове на МВР до различни структурни звена на МВР. Във връзка с гореизложеното, ГДНП е направила запитвания до различни структурни звена. Със становището се твърди, че произнасяне следва да има след комплектуване на цялата административна преписка в пълнота, събиране на положителни становища за предоставяне на достъп до обработваните за Н. лични данни и изясняване на движението – прекратяването, етапа на съответната досъдебна/съдебна фаза на водените срещу него наказателни производства. Поискано е да бъде спряно производството по разглеждане на жалбата пред КЗЛД на основание чл.54, ал.1, т.5 АПК, тъй като визираните в жалбата заявления са част от административна преписка, образувана в ГДНП – МВР, по която все още е нямало произнасяне.

На 2 декември 2020 г. било проведено заседание на КЗЛД, обективирано в протокол №51. На същото жалбата е обявена за допустима и са конституирани като страни в административното производство жалбоподателя Н. А. Н. и ответната страна – Министъра на вътрешните работи. Насрочено е разглеждане по същество на жалбата в отрито заседание на 10 февруари 2021 г., за която дата страните са уведомени. С уведомлението на ответната страна в производството с оглед изясняване на случая и извършване на преценка относно допустимостта на подадената пред КЗЛД жалба, е поискана информация дали има произнасяне по заявленията на жалбоподателя, копие от исканията до органи на МВР и Прокуратурата относно статуса на наказателните производства и отговорите по тях и информация дали жалбоподателят е уведомен за забавяне на произнасянето по заявлението му, в случай че има такава.

С решение №328605-131 от 04.11.2020 г. на Директора на ГДНП е постановено коригиране личните данни на Н. А. Н. в информационните фондове на МВР, въведени във връзка с ЗМ 392/12.06.2019 г., по описа на РУ-Т., като е променена категорията на физическото лице, чиито данни се обработват от „потърпевш“ (или „пострадало лице“) на „заявител на престъпление“.

С Молба вх. №ППН-01-482#12(20)/04.02.2021 г. от Министъра на вътрешните работи са предоставени документи във връзка с поставените от КЗЛД въпроси.

На 10 февруари 2021 г. е проведено заседание на КЗЛД, обективирано в протокол №5, на което е приет единодушно проект на решение на КЗЛД, с което се обявява жалбата на Н. Н. за частично основателна.

До Комисията за защита на личните данни е постъпило допълнение към становище от Министъра на вътрешните работи с изх. №812100-2427/15.02.2021 г. с което са наведени аргументи, че жалбата е неоснователна, тъй като личните данни на жалбоподателя се обработват законосъобразно, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679.

Административното производство по жалба №ППН-01-482/02.07.2020 г. е приключило с произнасяне от КЗЛД на Решение №ППН-01-482/10.05.2021 г. Със същото жалбата на Н. А. Н. е обявена за основателна за нарушение на чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, като на основание чл. 80, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД е разпоредено на министъра на вътрешните работи в качеството му на администратор на лични данни: а) Да спазва сроковете по чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД при разглеждане на заявления за упражняване на права по Глава осма, Раздел II от ЗЗЛД, както и в двумесечния срок да информира заявителя при необходимост от удължаване на срока с още един месец; б) В шестмесечен срок да извърши обучение на служителите, които обработват заявления за упражняване на права от субекти на данни, за задълженията по предходната буква. В частта на жалбата с която е направено твърдение за неправомерно обработване на личните данни, предмет на заявленията за заличаване, изразяващо се в съхраняването им за срок 8-9 години, жалбата е обявена за неоснователна.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Съдът намира жалбите за процесуално ДОПУСТИМИ като подадени от надлежни страни в срока по чл.149, ал.1 АПК, а по същество за НЕОСНОВАТЕЛНИ, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма. Актът съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК

реквизити, спазени са изискването за форма, посочени са мотивите - фактически и правни основания, на които почива. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна.

Комисията е изяснила в цялост фактите и обстоятелствата по случая, като на страните е предоставена възможност да участват в производството по постановяване на обжалвания акт и да сочат доказателства.

От представените по делото доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят Н. Н. е подал две заявления (№439000-9257/30.04.2020 и №439000-9256/30.04.2020) за заличаване на лични данни от информационните масиви на МВР. Съгласно чл. 12 от Вътрешните правила за организацията и работа в Министерство на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в Министерство на вътрешните работи, приети със Заповед №8121з-1110/08.10.2020 г. на Министъра на вътрешните работи, заявления могат да се подават във всички структури на МВР на територията на страната. Съгласно чл. 53, ал. 6 ЗЗЛД когато администраторът има основателни съмнения относно самоличността на физическото лице, което подава искане по чл. 55 или чл. 56 ЗЗЛД, той може да поиска да се предостави допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността на субекта на данните. Сроктът започва да тече от получаването на тази допълнителна информация. Посочените заявления са подадени на място в структура на МВР (ОЗ РУП В.), като идентификацията на жалбоподателя Н. Н. е следвало да бъде извършена на място. Следователно, произнасянето по заявленията е следвало да бъде извършено в 2-месечен срок от постъпването им, съгласно чл. 10, ал.1, т.1 от Заповедта, вр. чл. 46 ЗЗЛД. Дори да се приеме, че всички заявления са приети за допустими и са обединени за общо разглеждане на 30.06.2020 г., отново произнасянето на 04.11.2020 г. е извън 2-месечния срок.

Следва да се направи уточнението, че чл.53, ал. 3 от ЗЗЛД предвижда удължаване на срока за произнасяне при сложност или голям брой искания. В случая са подадени множество искания и администраторът следва да изиска справки от други органи (съд, прокуратура), което може обективно да забави производството. Това обаче не отменя задължението на администратора по същия член да отговори или да информира заявителя за предприетите действия и да го информира относно удължаването на срока, с оглед сложността или броя на исканията. Нормата на чл.53, ал.3 ЗЗЛД предвижда само еднократно удължаване на срока с 1 месец.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, КЗЛД се произнася с решение, с което установява извършено ли е или не твърдяното в жалбата нарушение и има право да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. И трите възможни алтернативи на чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД са приложими при допуснати нарушения на материалноправните разпоредби на ЗЗЛД от администратор на лични данни. Изборът на подходящата мярка при установено нарушение, е в оперативната самостоятелност на административния орган. При издаване на административен акт в условията на оперативна самостоятелност, същият подлежи на съдебен контрол за законосъобразност само относно това дали са спазени пределите на оперативната самостоятелност.

Неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя – Министъра на вътрешните работи, че е налице вътрешно противоречие и немотивираност на разпореждането на администратора на лични данни да спазва сроковете по чл.53, ал.3 ЗЗЛД, както и в

двумесечен срок да информира заявителите при необходимост от удължаване на срока с още един месец. Същото е направено след обсъждане тежестта и последиците от нарушението, както и съобразяване на смекчаващите отговорността обстоятелства. Правилно КЗЛД на основание чл.80, ал.1, т.4 от ЗЗЛД е разпоредила на администратора на лични данни да проведе обучение на своите служители, които обработват заявления за упражняване на права от субекти на данни в 6-месечен срок от влизане в сила на решението. Съгласно чл.80, ал.1, т.4 ЗЗЛД Комисията има правомощия да разпорежда на администратора или на обработващия лични данни да приведат операциите по обработване на данни в съответствие с разпоредбите на Глава осма от ЗЗЛД, включително да разпорежда коригирането, допълването, изтриването на лични данни или ограничаването на обработването им съгласно чл. 56. Макар да са събрани в хода на производството доказателства за наличието на вътрешни правила за обработване на заявленията, същите не са изпълнени в цялост, като произнасянето по заявленията е направено извън двумесечния срок, без администратора да се е възползвал от законната възможност да удължи срока с 1 месец. Противно на твърденията на жалбоподателя, точно е определена категорията на служителите на които следва да се проведе обучението – тези, които обработват заявления и имат правата и задълженията да се произнасят при разглеждане по постъпили от субекти на данни искания за упражняване на права по Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни. Тези правомощия са делегирани от Министъра на вътрешните работи със Заповед рег. №81213-1111/08.10.2019 г.

Неоснователна е и жалбата на Н. Н. срещу решението на КЗЛД в частта му по т.2. В чл.6 от Инструкция № 81213-748 от 20 октомври 2014 г. се посочва, че заличаването на лични данни, обработвани в информационни фондове на МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, се извършва по реда за обработка на лични данни в МВР, определен от министъра на вътрешните работи. Този ред е определен в чл.11 на Инструкция № 81213-1122 от 12 септември 2015 г. за реда за обработка на лични данни в министерството на вътрешните работи (отм.). Действително, в т. 6 на посочения член е предвидено личните данни да бъдат заличени служебно и при отпадане на необходимостта от обработване на личните данни. В случая обаче водещ проверката за извършено престъпление е друг орган - Прокуратурата, поради което администраторът не може да направи самостоятелна преценка за отпадане на основанията за обработването и служебно заличаване на данните.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ППН-01-482/2020/ 10.05.2021 г. постановено от Комисията за защита на личните данни, е законосъобразно, поради което жалбите на Министъра на вътрешните работи и Н. А. Н. следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД, поради което оспорващите следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 72-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на apis://base=narh&doccode=40144&topar=art38_al2&type=201/apis://base=narh&doccode=40144&topar=art38_al2&type=201/apis://base=narh&doccode=40144&type=201 Министъра на вътрешните работи и Н. А. Н., от [населено място] против Решение №ППН-01-482/2020/ 10.05.2021 г. на Комисията за защита на личните данни. **ОСЪЖДА** Министъра на вътрешните работи и Н. А. Н., от [населено място] да заплатят поравно на Комисията за защита на личните данни сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. **РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне. **ПРЕПИСИ** да се връчат на страните.

СЪДИЯ: